

Łóni nóm w zogrodzie przed nydeckim Dómym PZKO rosły zymnioki a latoś na wiosne my tu zasioli owies. Aji dość hónym a fajnie nóm wzeszeł, ale potym jakosi zgiynżoł i tu na tym kamiynistym kónsku nie wyrosnył moc wysoko. Za to ostóm sie tu darziło o kupe lepij i fest z niego zaczyły tyrceć. Nie było inszej rady i musieli my go aji ryncznie cosi powyszukubować, coby nie było ostudy po dziedzinie, że prowie PZKOwski owies je taki zarośnióny. W lecie wszyscy jeździli na orlapy, nieskorziz my owce strzigli a potym zaś loło i loło. Dziepro w ostatni siyrpniowy pióntek sie zrobiła jako tako pogoda i tóż my sie chytli koszynio.

Na pobabe prziszły aji PZKO-wski mamy aji z dzieckami, coby óny też widziały, jako to kiejsi na dziedzinie żniwa wyglóndały. Tóm stróne przy potoku, kaj był owies biydniejszy, rzodszy i polygany to my skosili jyny tak - jako miyrwe, ale tu od cesty, kany był jaki kónsek z szumnniejszym owsym, to my go do snopków nawiónzali a przy tym sie spóminało, jako sie to kiejsi na nydeckich gazdówkach powrzósta skryncalo, snopki robiło i do paniynek układało. Z PZKOwskiego garażu my wycióngli dwa pola biny, na kierej sie kiejsi tu w zogrodzie na festynach tańcowało, na to rozcióngli dzichte i już my mieli „gumno“ na młócyńi. Dziecka poznoszały snopki z pola i pozukładały ich na dzichte do gwiozdy, zorkami do postrzodka. Potym my im ukazowali, jako sie kiejsi cepami młóciło, jako trzeba trzónkym obracać, coby bijok dobrze ciapoł po zbożu. Przy tym trzeba dziyrzeć aji rytym, coby sie ty cepy nie zbiły. We dwóch to nima ciynżki, bo sie bije na przemian. Jak byli ale przy młócyńiu trzo, to se pómogali powiedzónkym „Po placku. Po placku“, jak byli sztyrzo to sie mówiło „Po pecynku. Po pecynku.“, a jak piynć to „A pióntymu nic.“. Nie wiym, co je na tym prowdy, ale snodzi sie ponikiedy młóciło aji w szejściu, i to sie przy tym prawilo „A szóstymu guwno“

Jak my pozbiyrali wymłócone snopki z dzichty, to na ni zostały zorka zmiyszane z plewami. Coby my se piwo mógli wypić i kapke spocznać – głównie od tych dziecek – to my im naporyńczyli ty zorka wybiyrać. I naprowde sie zaroz na dzichte zleciały i dziubkały se tam jako ptoszki. Niż my to piwo dopili, to już tego mieli aji dość godnie uzbiyrane, tak z pół miski. I tóż my ich już dalij nie tropili i ukozali im, jako sie wieje. Kiejsi sie przy tym pozotwiyrało dwiyrze po obóch strónach stodoły, coby był przecióg, i potym sie łopatami zboże do wyrchu wychybowowało. Ciynżejsze zorka spadowały na ziym a lehki plewy przeciong znoszoł dalij. Tu my to inaczej zrobili. Chycili my za kónce dzichty i wychybowali zboże z plewami do wyrchu a zorka nazod do dzichty chytali. Cosi nóm przy tym pospadowało aji na ziym, ale jak sie to tak trzy-sztyry razy zrobiło, to my mieli owies pieknie wyczyszczóny. Przy drugij dzichcie ale ustół wiatér i tóż my dziecka nagnali do raje wedle nas i nakozali im fukać Za Dóym PZKO my ustawili aji żarna. Tyn wymłócony owies my dali bokym a na tych żarnach my mleli pszynice. Dziecka mógly pozogłónać, kaj sie zorka do żaryn dowajóm i z kiyl sie mónka z otrymbami sypie. Mógly też popróbować, jako ciynżko idzie tym wyrchnim kamiyniym obracać. W miyndzyczasie sie w kotliku nad ogniym warziły płatki owsianne z mlykym. Przisuli my ji tam aji tóm namletóm żarnówke. Potym to dziecka wcinały z jagodami i nastruganymi jabkami. Aż sie im uszy trzynśły. Starzi też se nakłodalí. Po swaczynie szły dziecka na bine zatańcować „Zasiali górale owies“ i „Piykło dzywczym, piykło placki“ a potym ta młodo banda pognąła na ściyrnisko bawić sie na wilki i koziczki. Gónili jak spłoszóni w te i we w te i holofili wniebogłósy. Tak to wyglónały ty nasze PZKOwski żniwa.

Ing. Michał Milerski, Ph.D. sekretarz MK PZKO Nydek